

kendelse af fysiske personer. Juridiske personer (virksomheder) er ikke omfattet af reguleringen.

Direktivet indeholder som noget nyt bestemmelser, hvorefter en tjenesteyder fra et andet EU-land, et EØS-land eller Schweiz midlertidigt og lejlighedsvist kan udøve en tjenesteydelse her i landet, uden at tjenesteyderen er fast etableret her.

Direktivet lader det være op til medlemslandene at bestemme, om sådanne midlertidige tjenesteydere inden udøvelsen af tjenesteydelsen skal anmelde sig til den kompetente myndighed i det land, hvor de midlertidigt og lejlighedsvist agter at udøve tjenesteydelser f.eks. i Danmark. Krav om skriftlig anmeldelse kræver lovhjælp.

En sådan anmeldelsespligt er eksempelvis indsat i lovforslagets § 2, nr. 3, for revisorer fra et andet EU-land, et EØS-land eller Schweiz, som midlertidigt og lejlighedsvist leverer visse revisorydelser her i landet. En tilsvarende anmeldelsespligt er indsat for ejendomsmæglere i lovforslagets § 3, nr. 5.

Tilsvarende vil der på andre lovregulerede erhvervsområder blive taget stilling til, hvorvidt en midlertidig og lejlighedsvis udøvelse af erhvervet her i landet skal anmeldes til den danske kompetente myndighed for erhvervet.

Derudover er der i hovedtræk tale om en videreførelse af de direktiver, der allerede er implementeret i dansk ret. Efter disse direktiver gives der i dag bl.a. mulighed for etablering med henblik på udøvelse af lovregulerede erhverv i et andet medlemsland f.eks. i Danmark efter to ordninger:

Den sektorale ordning:

Den gensidige *automatiske anerkendelse*, som er sikret med fælles minimumuddannelseskrav på områderne sygeplejersker, læger, tandlæger, dyrlæger, jordemødre, farmaceuter og arkitekter.

Den generelle ordning:

For de øvrige områder gælder den generelle ordning om *umiddelbar anerkendelse* af erhvervsudøveres erhvervsmæssige kvalifikationer. De erhvervsmæssige kvalifikationer fra en anden medlemsstat anerkendes, medmindre værtslandets kompetente myndigheder påpeger væsentlige forskelle mellem de medbragte uddannelseskvalifikationer og de uddannelseskrav, som stilles i værtslandets lovgivning.

Svaret er koordineret med Økonomi- og Erhvervsministeriet.

Spørgsmål 8:

Hvilke reelle ændringer vil vedtagelsen af lovforslaget betyde?

Svar:

Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer indeholder i en forenklet form de samme grundlæggende betingelser og garantier som de hidtidige direktiver for, at personer med udenlandske erhvervs kvalifikationer kan udøve lovregulerede erhverv i et andet EU-land, herunder Danmark, EØS og Schweiz.

De hidtil gældende direktiver er implementeret i dansk ret. Hovedparten af direktivets bestemmelser er således allerede implementeret og kræver ikke lovændringer.

Lovforslaget danner alene rammen for den endelige implementering af direktivet ved bekendtgørelse og ved ændringer i den relevante lovgivning for de lovregulerede erhverv.

Indholdsmæssige ændringer

For så vidt angår økonomi- og erhvervsministerens område, kan jeg oplyse, at ophævelsen af arkitektloven ikke vil medføre nogen reelle ændringer indenfor anerkendelse af eksamensbeviser på arkitektområdet.

Dette skyldes, at lovforslaget ikke ændrer udenlandske arkitekters adgang til at arbejde i Danmark. Derudover sikres økonomi- og erhvervsministeren adgang til, dels at fastsætte supplerende regler om de betingelser, der skal stilles til anerkendelse af eksamensbeviser for bygningskonstruktører, dels regler om attestations af arkitekters eksamensbeviser, certifikater og uddannelsesbeviser, således at danske arkitekter og bygningskonstruktører kan dokumentere deres kvalifikationer og dermed sikres mulighed for at udøve deres erhverv i andre EU-lande og EØS-lande, hvor arkitekterhvervet er lovreguleret.

Angående de specifikke lovregulerede erhverv, som er omfattet af lovforslagets §§ 2-5, kan jeg oplyse følgende:

For tjenesteydere, som midlertidigt og lejlighedsvist ønsker at levere tjenesteydelser inden